יואם הביא פסול יו יוהתניא ואם הביא כשר) וואם הביא כשר) יואם

מפני שהוא שרף אמר רב יוסף לא קשיא הא

ר' חייא הא ר"ש בר רבי דר' חייא זריק ליה

ור"ש בר רבי מטבל [ביה] (ליה) יוסימניך

עשירים מקמצין: יששה חדשים בשמן המור

מאי ⁷ שמן המור רב הונא בר חייא אמר סמכתא ר' ירמיה בר אבא אמר שמן זית

שלא הביא שליש: תניא פ ס (נמי הכי) רבי

יהודה אומר יאנפקנון שמן זית שלא הביא

שליש למה סכין אותו שמשיר את השיער

ומעדן את הבשר: אין מביאין מן הגרגרין

שנשרו במים: תנו רבנן "שמן זית כבוש

שלוק שרוי ושל שמרים ושל ריח רע לא

יביא ואם הביא פסול בעי רבה ״הקדישו מהו

שילקה עליו משום בעל מום כיון דפסול

כבעל מום דמי או דלמא אין בעל מום אלא

בבהמה בתיקו: מתני' יו ישלשה זיתים יו הן

יד: בה ב מיי' שם חלכה ג: בו ג מיי' פ"ז מחלכות איסורי מזכח חל' ח: בו ד מיי שם הלי ט: בח ה מיי שם סלכה י:

רבינו גרשום ואם הביא פסול מפני שהוא שרף זיעה בעלמא ובמתניתין משמע דשמן קא חשיב ליה אלא שאינו מן המובחר: לא קשיא לר׳ שמעון ב״ר דמטביל ביה . שמז הוא: סטכת אפרסמוז תניא רבי יהודה [אומר] שמן ל) המור אונפקינון שמן ח) המור אונפקינון כבוש. במלח: ג' זיתים. כלומר ג' לקיטות יש בזית ובכל לקיטה יש בה ג' מיני שמנים ומשום כך יש ג' לקיטות שאין זה הזית לקיטות שאין זה הזית מתבשל כולו בפעם אחת הזית הראשון הלקיטה הראשונה מגרגרו בראש הזית שהזיתים . הודמיו לבשל מפני שהחמה , אותז הגרגרים ונותז לתוד אותן הגרגרים ונותן לתוך הסל כדי שיוד ב שמן מן לתוך הסל ככלי אחר: די יהודה אומר סביבות אגני הסל למעלה היה נותנן ולא לתוכו כדי שיקלטו דפני הסל השמרים והפסולת והצלו יווב ממנו זה שמן והציעו ליינות בשנו הצישור. ראשון לקיטה ראשונה: חוזר ולוקח מה שכתש. י וטועז בקורה. מוציא שמנו: וטוען בקורה. מוציא שמנו:

- י יהודה אומר לא טוען
בקורה עדיין אלא באבנים
והיוצא משם זה שמן שני
וחיוצא משו הגרגרים וטוען
זה שלישי [השני] מגרגרו
בראש הגג כלומר לוקט
הזימית שראמצט האילי גגו ויכול ליטלן. לסימנא קאמר בראש הגג וזית השלישי לוקט אותן שמתחת הזית לפי שאיז ואינן מתבשלין יפה משום הכי עוטנו בבית [הבד] כלר:
משימן בבית הבד בכלי
במעטן עד שילקה עד
שירכך קליפתן וישתנה
מראיהן: ומעלן ומנגבן
בראש הגג לפי כשהיו ביחד בכלי אגב הדוחק יצא מהן , (מוח) [מוהל] ונשרו וכותש ונותן וכו': מגרגרו תנן שלוקטו או מגלגלו תנן שמניחו בראש הזית עד

א) נראה דל"ל תניא ר"י אומר שמן המור הוא אנפיקינן והוא שמן זית וכו'.

כותש דקתני מתניתין מני ר'

יהודה היא תוך הסל דקתני

במתניתין

שיטה מקובצת

א) תיבות והתניא ואם הביא כשר נמחק: כ) תיבות נמי הכי נמחק: גן שלשה זיתים כר׳. פ״ה דנלקטים בג׳ זמנים מתבשלים והשניים שלמטה מתבשלים כל כך והשלי . שלמטה אין מתבשלים כל כר: ד) תיבת הו נמחק: ס) זה

חשיב ליה מתני׳ בהדי שמנים פסולין דמכל מקום שמן קרי ליה כך פירש בקונטרס ור"ח גריס במתני' ואם הביא כשר ^{3 בה]}: זריק דיה. כלומר לא היה אוכלו אבל לא זורק ממש דסכין אותו

שמשיר את השיער ומעדן את הנשר: שלשה זיתים. פירש נקונט׳ ג' פעמים בשנה מלקטין

את הזיתים לפי שאין מתבשלין בבת מתת והשים דבמם׳ פחה (פ״ם מ״ה) משמע דחייבין בפחה וכל דבר שחין לקיטתו כאחד לא מחייבא בפאה כדחי בריש כלל גדול (שבת דף סת.) וממעט חאינה דלא נלקטין כולן כאחת אלא בין שוה מתבשל יותר מוה כדמפרש ואזיל ובערוך סי פירש כפירוש הקונטרס דבשלשה זמנים לוחט את הזיתים לפי שאין מתבשלין כולן ביחד ובגמ' דבעי מגרגר תנן או מגלגל תנן פירש בערוך מגרגר תנו כלומר לוהט אחד אחד אותן המכושלין או מגלגל תנן שעושה להם סימן שלא יתערבו עם אחרים ומניחם עד שיתבשלו יפה ויתרככו כבילה מגולגלת ובמס׳ עדיות (פ"ד מ"ו) ומייתי לה בפ' קמא דיבמות (דף טו:) חבית של זיתים המגולגלין ובפ׳ אין מעמידין (ע"ז לט:) זיתי קלוסקה המגולגלין פי׳ ש זיתים

ובהן שלשה שלשה שמנים הזית הראשון מגרגרו בראש הזית וכותש ונותן לתוך הסל ר' יהודה אומר סביבות הסל זה יו ראשון הנמתקים לאכילה נקראין מגולגלין: , הזר] ומוען בקורה ר' יהודה אומר באבנים זה שוין יוור מחן בקרור הוורי אובו באבנים ווי מגרגרו מתוח מתוח השני מגרגרו שני חזר ומחן ומען זה שלישי הראשון למגורה והשאר למנחות מתשני מגרגרו בראש הגג וכותש ונותן לתוך הסל רבי יהודה אומר סביבות הסל זה מראשון מוען בקורה ורבי יהודה אומר באבנים זה שני חזר ומחן ומען זה שלישי הראשון למנורה 🗈 והשאר למנחות שלישי עומנו בבית הבד עד שילקה ומעלהו ומנגבו בראש הגג כותש ונותן לתוך הסל רבי יהודה אומר סביבות הסל זה יו ראשון מוען בקורה רבי יהודה אומר באבנים זה שני חזר ומחן ומען זה שלישי הראשון למנורה והשאר למנחות: גמ' איבעיא להו מגרגרו תגן או מגלגלו תגן תא שמע דתניא שמן זית מזיתו מכאן אמרו יו זית ראשון מגלגלו בראש הזית וכונסו לבית הבד ומוחנו בריחים ונותנו בסלין שמן היוצא ממנו זה היה ראשון מען בקורה שמן היוצא ממנו זה היה שני (6) יו וחזר ופרק מחן ומען זה היה שלישי הראשון למנורה והשאר למנחות וכן זית שני יש ווית שלישי עוטנו בבית הבד עד שילקה ומעלה לראש הגג ועושה אותו כמין תמרה עד שיזובו מימיו וכונסו לבית הבד ומוחנו בריחים ונותנו בסלין ושמן היוצא ממנו זה היה ראשון מען בקורה שמן היוצא ממנו זה היה שני פרק חזר ומחן ומען זה היה שלישי הראשון למנורה והשאר למנחות רבי יהודה אומר לא היה מוחנו בריחים אלא כותשו במכתשת ולא היה מוען בקורה אלא באבנים ולא היה נותנו בסלין אלא לתוך סביבות הסל: יי הא גופא קשיא כותש מני רבי יהודה היא תוך הסל אתאן לרבגן האי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא: בותני' יהראשון שבראשון אין למעלה הימנו השני שבראשון והראשון שבשני שוין השלישי שבראשון והשני שבשני והראשון שבשלישי שוין השלישי שבשני והשני שבשלישי שוין השלישי שבשלישי אין לממה הימנו: אף יו כל המנחות היו בדין שימענו שמן זית זך מה מנורה שאינה לאכילה מעונה שמן זית זך מנחות שהן לאכילה אינו דין שימענו שמן זית זך בת"ל בזך כתית למאור ואין זך כתית למנחות:

מפני שכות (כ) מוהל שרף. בעלתה וחינו שתן: לרבי שמעון דמעביל כי". הוי און והם הביא פכול פול ספול יו: סטכתה. שקון והם הביא פכול פול יו: סטכתה. שקור בעלתה ולה שתן והם הביה שתנים הפוליו בתכל תהום שתו הכי מחוד (מותר) בתכי שתנים הפוליו בתכל תהום שתו הכי אנפיקינון. דמני במתני היינו שמן זית וכר: שמשיר אם השיער. לפי שהוא בוסר ויש בו כה: של רים רע. שמן שריחו (ג) רע: בארגב" שלשה. לקיטות יש בזית שלוקטין אותו בשלש פעמים ובכל לקיטה יש בו שלשה זיתים שלהטו שמנים: הזים הראשוו.

מגרגרו בראש מון זים. מניחו להתבשל (ד) דנעשה גרגרין בראש הזית באילן. ענין אחר מלקטן בראש הזית בגובה שבאילן במקום שהזימים קודמין להתבשל תחילה מפני שהחמה זורחת שם מדיר. מ"ר ז"ל: וכוחש. אותן הגרגרים: ונוסנן כסוך הסל. כדי שחוב הצלול שבשתן מעצמו בלא דוחק חוץ לסל והפסולת והשמרים שבשתן נשארין בסל: זה היה שמן ראשון. שבליקוט ראשון: חוזר. ולוקח מה שכתש "ו הגרגרים שנשארו בסל טוענו בקורת בית הבד ומוליא שמנו מה שהוא יולא עכשיו זהו שמן ^{יח]} שני: **רבי יהודה אומר.** לא היה טוענו בקורה לפי שהיה נטען ^{יש}] ביתר והיו השמרים יולאין ומתערבין בשמן אלא באבנים טוענו ומה שיולא עכשיו זה שמן שני: חור וטחן. הגרגרים וטענן בקורה ומה שיוצא זה שמן שלישי: מגרגרו ברחש הגג. אותם זיתים אין מתבשלין כל לורכן באילן אלא שוטחן בראש הגג בחמה כדי לרככן כך שמעתי. ענין אחר מרבותינו ז"ל מגרגרו בראש הגג כלומר מלקט זיתים שבאמצע האילן שאינן בראש הזית כלומר אותן שיכול (ה) לעמוד בראש גגו ונוטלן שאותן אין מתבשלין במהרה כמו אותן שבראש הזית דאמר בראש הגג לסימנא קאמר: הזית השלישי. לוקט זיתים התחתונות לפי החמה זורחת עליהן תדיר אין בלקיטתן מתבשליו הכשנון פט ומהה ככן שמן ומשוט הכי עוטנן בבית הבד בן מניחם שו במעטן עד שילקו שיתרכך קליפתן וישתנו מראיהן ומנגבן בראש הגג באן שכשיהיו ביחד במעטן בדוחק יצא מהן מוהל בב] ונושרו י): במים ברומן יכו הקן משב ביום עד בכו" מגרגרו הנן. שמנים הזית עד שנתבשלו הגרגרים כל לורכן: או מגלגלו . דהיינו נמי שמניחו באילן עד שנתבשלו יפה כגון בילה מגולגלת (עוקנין פ"ב מ"ו): שמן זיה. דכתיב בקרא שמן כתית (שמות כו): מויתו הויתים באילן עד בג] שיהיה בהן (ו) שתן: סמרה. כשעושין אותו גרוגרות: רבי יהודה אומר לא היה טוחנו. לזים ראשון אלא (ז) כותשו: כותש. דקתני במתני מני ר' יהודה היא. תוך הסל דקתני במתני' אתאן לרבנן דברייתא ת"ק דר' יהודה: האי תנא. דמתני' סבר לה כר' יהודה בחדם בכומש ופליג עליה בחדם בתוך הסל: בותנד' השני. שבזית ראשון שבזית שני שוין שבראשון וראשון שבשני שוין למנחות אפ״ה (ח) לא אתי בד] בשני ל) שבראשון למנורה דהא אתריטן בגמ' דלמנורה בעיטן כתית ולא היה כתית אלא ראשון שבכל זית ל) (דתתנ" דכותש ר"י היא):

רש"י כת"י

 ז"ל ואת הדיא מחול מחני ק) כ"ל וחם הביח פסול מפני שהוא שרף והתניא ואם הביא כשר אמר רב יוסף כו". נ"ק, ב"ל רש"ק מ"ז וע"ש, ג) חולין מו., ד) מו"ק ט: פסחים מג. שבת פ: מגילה יג. ט"ש, ס) שתי מיבות הללו ליתא בשום מקום לא בשבת ולא בשום מקום לא בשפח ולא מספח ולא ומפסחום, ו) מיא אופסטן. ו) מיא אופסטן ו) ו לעיל פה: לקמן פון, ו לעיל כשר. צייק, עו צייל וועותה, ו) צייל בשר. צייק, עו צייל וועותה, ו) ציי צ'יק ושמרים (נגבן, כ) צייל שר. צייק, נגבן, כ) צייל שר. צייק, נגבן, כ) צייל שר. צייק, מהרשיק מייז ועיר. צייק, נדיכה ברשבו מו בריצ: מעסק, כ) לפי בריברות ברשבו ברשבי ברימות ברשבו בריצו ברומות ברשבו ברשבי ברימות ברשבו ברשבי ברומות ואם הביא פסול ועיין רש"ק, נכערך גרגר ב'') [בערך גרגר ב'']. **ע**) [הערוך ערך גלגל ב'],

תורה אור השלם

1. וּבְהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֵרָה לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוַרוֹשׁ מִפָּץ הֱיוֹת לְה בְּדָת הַנְּשׁים שְׁנֵים עָשֶׂר חֹדֶשׁ כִּי כַּן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקִיהֶן ששה חדשים בשמן המ חַדְשִׁים בַּבְּשָׁמִים . הַנְשׁים:

אסתר ב יב 2. וְאַתֶּה תְצָנָה אָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אַלִּיףְ שׁמֶן זִיִּת זְךְ בְּתִית לַמְאוֹר לְהָעֵלת גַר תָמִיר:

הגהות הב"ח

(6) נמרא זה היה שני חזר (b) בפרא זה היה שני חדור כ"לולומר וי נמחק: (ב) רש"י די מפני שהוא שרף מוהדל בעלמה ואינו שמן הק"ד ואחדי מ"ה הא ר"ש לר" שמעון: (ב) ד"ה של ליח וכו" ע הק"ד וחדים מ"ה ג" זיתים כו' שלשה לקיעות: (ד) ד"ה מנרכרו וכי להמבעל עד בוושהי לה"דה מוד "דה מוד ב"דה מודה. עד דנעשה: (ה) ד"ה ענין אחר וכו׳ שיכול הוא לעמוד (ו) ד"ה מזיתו וכו' שמן זך הס"ד ואח"כ מ"ה כמין כשעושיו: (1) ד"ה רבי יהודה וכו' אלא כומשו במכתשח שבראשון:

לעזי רש"י

בלשמ"א. משחה לרפואה. בישמ"א. משווה יו פי"פ [בופי"ט]. יין הנעשה משמרים. בלצי"ר [בליציי"ר]. לפצוע

מוסף רש"י

עשירין מקמצין. ר' שמעון בן רבי, בנו של נשיח יה ומקמן, לשון עלרן וולין מו.). סטכתא. לא אין מביאין אנפיקנון, הוא שמן זים שלא הביא שליש סכין אותו. היינו שמן המור (שבת פ:) אכל הני קא מהדר דקאמר טופלין וכו (מו"ק ט:). ומעדן. מלהיב (מגילה יג.) לשקלייר"ל

בין דו תיבה הן נשמק (סן המה שלישי: ו) למנחות הזית השני: ו) זה היה ראשון טוען בקורה ר' יהודה אומר באבנים זה היה שני כר' וטען זה היה שלישי: ו) ומה היה ראשון טוען בקורה ר' יהודה אומר באבנים זה היה שני כר' וטען זה היה שלישי: ו) זה היה ראשון טוען בקורה ר' יהודה אומר באבנים זה היה שני מור מהיה שלישי: ו) אמרו הזית: ול) מני ופרק וחזר וטען: ע) ית שני דת שלישי: ע) תיבות הא גופא קשיא נמחק: וין היבת כל נמחק: עו) הביא כשר המ"ד וממדי שקורין: עו) בראש הזית: ען חזר לוקח מה שכתש בריים: ים) שמן השני: ען ביות שני ארבא דאמר פסול: כו) אלא נראה לי שזה: